

Republika Hrvatska
Općinski sud u Vinkovcima
Trg B.J.Šokčevića 17, Vinkovci
OIB: 77561654785

Poslovni broj: P-247/2026-10

U I ME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA I RJEŠENJE

Općinski sud u Vinkovcima, po sucu Ivani Božić Piščak kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Igora Jelančić iz Vinkovaca, Slavka Jankovića 11, OIB 44339059041, zastupan po punomoćniku Marku Cvrković, odvjetniku iz Odvjetničkog društva Cvrković i partneri d.o.o. u Vukovaru, protiv tuženika Addiko bank d.d. Zagreb, Slavonska avenija 6, OIB: 14036333877, zastupan po punomoćniku Iris Šanjug, odv. u Odvjetničkom društvu Ćurković i Šanjug d.o.o., u Zagrebu, nakon održane i zaključene glavne, javne i usmene rasprave održane 23.rujna 2026. u prisutnosti tužitelja osobno uz zamjenika punomoćnika tužitelja Domagoja Soldo, odvjetnika iz Vukovara, potom donijete i objavljene presude na ročištu za objavu održanom 5.listopada 2026. godine, radi utvrđivanja ništetnosti i isplate, 5.listopada 2026. godine

presudio je

I. Utvrđuje se da su ništetne i bez pravnog učinka nepoštene ugovorne odredbe članka 6. Ugovora o kreditu broj: 514003020-27000043686/2004, sklopljenog 06.08.2004. godine zaključenog između tužitelja Igor Jelančić iz Vinkovaca, Slavka Jankovića 11, OIB 44339059041 i pravnog prednika tuženika Slavonska banka d.d. Osijek kojima je određeno kako naknada za obradu kredita iznosi 1,50 % od iznosa kredita, jednokratna, naplaćuje se prilikom prvog korištenja kredita.

II. Nalaže se tuženiku Addiko bank d.d. Zagreb, Slavonska avenija 6 OIB:14036333877, da isplati tužitelju Igoru Jelančić iz Vinkovaca, Slavka Jankovića 11, OIB 44339059041, iznos od 146,83 eura (slovima: stočetdesetšest eura i osamdesettricenta), zajedno sa zakonskim zateznim kamatama po stopi od 15% za period od dospijeca dana 07.08.2004.g. do 31.07.2008.g., zatim u periodu od 01.08.2008.g. do 31.07.2015. po eskontnoj stopi HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, a u periodu od 01.08.2015.g. do 31.12.2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3%, a od 01.01.2023. do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena sve do isplate, sve u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku Addiko bank d.d. Zagreb, Slavonska avenija 6 OIB:14036333877, da tužitelju Igoru Jelančić iz Vinkovaca, Slavka Jankovića 11, OIB

44339059041, nadoknadi prouzročene parnične troškove u iznosu od 286,64 eura (slovima: dvjestoosamdesetšest eura i šezdesetčetiri centa) zajedno sa zateznom kamatom tekućom od 5.listopda 2026. godine do isplate, prema kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana.

IV. Odbija se tužitelj sa zahtjevom za naknadu troškova ovog postupka preko dosuđenog iznosa od 286,64 eura, kao neosnovan.

i

riješio je

Utvrđuje se vrijednost predmeta spora u ovom postupku u iznosu od 146,83 eura.

O b r a z l o ž e n j e

1. Tužitelj je podnio tužbu protiv tuženika radi utvrđenja ništetnosti i isplate, a koja tužba je zaprimljena kod ovog suda 20.04.2026. godine. Tužitelj u tužbi navodi da je s prednikom tuženika dana 06.08.2004., zaključio Ugovor o kreditu, broj: 514003020-27000043686/2004. Odredbom čl. 6. navedenog ugovora, određeno je da se korisnik kredita obvezuje platiti naknadu, a prema Odluci o visini naknade za obavljanje bankarskih usluga, koja trenutačno iznosi 1,50 %, jednokratno, unaprijed. Navedenu odredbu kredita, odnosno dio odredbe u kojoj se određuje naknadu za obradu kredita od 2 % iznosa kredita, tužitelj smatra nepoštenom i ništetnom. prema Tarifi Banke u slučaju prijevremene otplate kredita. Naime, navedene naknade određene su tipski bez mogućnosti pregovaranja za tužitelja kao korisnika kredita. Dakle, sporne odredbe su sastavni dio formuliranog ugovora o kreditu o čijem sadržaju korisnik kredita nije mogao pregovarati niti je upoznat sa sadržajem Tarife Banke na koje te sporne ugovorne odredbe upućuju čime je narušena pravična ravnoteža u međusobnim pravima i obvezama, te predstavlja nepoštenu ugovornu odredbu ugovora u skladu sa odlukom Ustavnog suda Republike Hrvatske posl. br. U-III-3231/2022, U-III-7491/2022, U-III-236/2023, U-III-369/2023, U-III-597/2023 od 13.07.2023.g.

1.1. Troškove obrade kredita tuženik je naplatio tužitelju dana 06.08.2004.g. i to u iznosu od 1.106,26 kuna/ 146,83 eura. S obzirom na navedeno tužitelj predlaže sudu da nakon provedenog postupka donese presudu kojom će utvrditi ništetnim odredbu članka 6. Ugovora o kreditu broj: 514003020-27000043686/2004, sklopljenog 06.08.2004. godine zaključenog između tužitelja Igor Jelančić iz Vinkovaca, Slavka Jankovića 11, OIB 44339059041 i pravnog prednika tuženika Slavonska banka d.d. Osijek kojima je određeno kako naknada za obradu kredita iznosi 1,50 % od iznosa kredita, jednokratna, naplaćuje se prilikom prvog korištenja kredita, te naložiti tuženiku da tužitelju s osnova ništetne odredbe isplati iznos od 146,83 eura, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama po stopi od 15% za period od dospijeca dana 07.08.2004.g.do isplate.

1.2. Budući je tuženik prigovorio naznačenoj vrijednosti predmeta spora od strane tužitelja, sud je raspravnim rješenjem od 01. rujna 2026.g. kao vrijednost predmeta spora utvrdio iznos od 146,83 eura. Kako iz zaključaka, posl. br. Su- Su IV-100/2026-3, Zagreb, 2. lipnja 2026., sa sastanka predsjednika Građanskih odjela županijskih sudova i Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanog 23. travnja 2026. proizlazi da se u slučaju postojanja i deklaratornog i kondemnatornog zahtjeva u kojem osnovanost kondemnatornog zahtjeva ovisi o osnovanosti deklaratornog zahtjeva vrijednost predmeta spora određuje prema vrijednosti kondemnatornog zahtjeva, sud je vrijednost predmeta spora u ovom postupku utvrdio u iznosu od 146,83 eura.

2. U odgovoru na tužbu tuženik ističe da je tužba i tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti su neosnovani te se predlaže njeno odbijanje kao i obvezivanje tužitelja da tuženiku nadoknadi prouzročeni parnični trošak. Prigovara naznačenoj vrijednosti predmeta spora kako ju je naznačio tužitelj u tužbi. Naime, tužitelj je vrijednost spora naznačio u iznosu od 646,83 EUR dok tužbenim zahtjevom potražuje isplatu iznosa od 146,83 EUR slijedom čega je vrijednost predmeta spora očito suviše visoko naznačena te se postavlja pitanje prava na naknadu troškova postupka, ističe prigovor zastare, te prigovara da bi tužitelj imao status potrošača. Tuženik ne spori visinu i datum naplaćene naknade, ne spori da je njegov pravni prednik dana 06.08.2004. godine s tužiteljem sklopio Ugovor o kreditu br. 514003020-27000043686/2004, te da je prilikom isplate kredita tužitelju naplaćena jednokratna naknada u iznosu označenom u tužbi. Ističe da su tužitelj i tuženik pojedinačno pregovarali o spornim odredbama Ugovora o kreditu, sadržaj osporenog Ugovora o kreditu određen je sukladno iskazanim voljama ugovornih stranaka. Odredbe ugovora o naknadi za obradu kredita su bile jasne, lako uočljive i razumljive te su sva prava tužitelja kao potrošača prije, tijekom i nakon sklapanja ugovora bila poštovana u cijelosti.

2.1. Nadalje, ističe kako je odredba kojom se ugovara naknada za obradu kredita jasna, lako uočljiva i razumljiva. Prema pozitivnim zakonskim odredbama bilo je dopušteno ugovaranje naknade za obradu kredita, te je opće poznata činjenica da su na tržištu kredita takvi krediti prisutni već godinama, sa čime su potrošači bili upoznati. Člankom 1022. st.2. ZOO propisano je kako se ugovorom o kreditu utvrđuje iznos te uvjeti davanja, korištenja i vraćanja kredita. Ugovor o kreditu nije unaprijed formulirani ugovor, već upravo odražava volju tužitelja iskazanu nakon potpunog i jasnog informiranja o svim značajkama takvog ugovora, dok je teret dokaza u smislu nepoštenosti na strani tužitelja. Naknade za obradu kredita propisuje i Zakon o potrošačkom kreditiranju i Pravilnik o naknadama na potrošačke kredite (NN 15/2014), izdan od Ministarstva financija. Dakle, radi se o zakonitoj odredbi ugovora o kreditu slijedom čega ista nije ništetna niti protivna Ustavnu, prisilnim propisima niti moralu društva. Ujedno se navodi da i Zakon o platnom prometu regulira određene naknade, pa čak i one za samo informiranje klijenata. Člankom 296. st. 3. ZOO-a propisano je kako se odredbe o ništetnosti ne primjenjuju na one odredbe općih uvjeta ugovora čiji je sadržaj preuzet iz važećih propisa ili se prije sklapanja ugovora o njima pojedinačno pregovaralo, a druga strana mogla utjecati na njihov sadržaj te na odredbe o predmetu i cijeni ugovora ako su jasne, razumljive i lako uočljive. Tuženik ujedno ističe da naplaćena sporna naknada za obradu kreditnog zahtjeva ne uzrokuje neravnotežu među ugovornim stranama jer je isti neznatan u odnosu na ukupni isplatu koju je primio tužitelj. Stoga se ne može govoriti da bi u konkretnom slučaju na strani tužitelja nastala

znatna šteta niti se može govoriti da bi došlo do bilo kakve neravnoteže u pravima ugovornih strana.

3. U dokaznom postupku provedeni su dokazi uvidom u ugovor o kreditu (list 5-13 spisa), odluke (list 30 – 43), te je pročitani iskaz tužitelja sa ročišta održanog kod ovog suda dana 14. srpnja 2026. godine.

4. Temeljem provedenog dokaznog postupka, cijeneći brižljivo i savjesno svaki dokaz zasebno i sve dokaze u njihovoj ukupnosti, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka sukladno odredbi čl. 8. ZPP-a sud je utvrdio sljedeće:

5. Između stranaka je nesporna činjenica da je tužitelj kao korisnik kredita s prednikom tuženikom kao davateljem kredita zaključio ugovor o kreditu broj 514003020-27000043686/2004 na iznos od 10.000,00 eura s rokom otplate 10 godina. Nesporno je da se radi o namjenskom, stambenom kreditu. Nesporno je da je člankom 6 točkom 1. Ugovora o kreditu ugovorena naknada za obradu kredita u visini od 1,50% od iznosa kredita (10.000,00 eura).

6. Između stranaka je sporno pitanje zastare, statusa potrošača tužitelja, pitanje ništetnosti odredbi ugovora u dijelu koji se odnosi na tzv. ulaznu naknadu, te pitanje neravnoteže u pravima i obvezama ugovornih strana, dok je sama visina tužbenog zahtjeva nesporna.

6.1. Tužitelj saslušan kao stranka iskazao je da je sporni ugovor sklopio 2004. godine, kredit je iskoristio za adaptaciju stambenog prostora, stana u kojem stanuje. Ugovor je bio na već pripremljenom obrascu, te nije imao mogućnost pregovarati o pojedinim odredbama ugovora. Prilikom sklapanja ugovora nitko mu nije objasnio da će morati plaćati naknadu tzv. ulaznu, budući je ovaj ugovor bio uzmi ili ostavi, te nije pregovarao o odredbama koje govore o ovoj naknadi niti imao mogućnost utjecati na njezinu visinu. Budući za naknadu nije niti znao ne zna niti u kojem je iznosu ona naplaćena. Prilikom sklapanja ugovora o kreditu radio je u Servisu računala Karšaj Vinkovci. Navodi da nema obrt niti je član trg.društva.

7. S obzirom da je upravo na tuženiku teret dokazivanja da je s tužiteljem pojedinačno pregovarao o uvjetima - spornoj naknadi za obradu kredita iz čl. 6 Ugovora, a iz odgovora na tužbu tuženika i stipulacije sporne odredbe, koja je standardna, proizlazi da se o sadržaju iste nije pojedinačno pregovaralo niti je tužitelj obaviješten na koje pružene usluge i koje nastale troškove se ista naknada odnosi, to sud nalazi da tuženik nije uspio dokazati suprotno, pri čemu valja istaknuti da tijekom postupka tuženik nije niti predlagao da se kao svjedok sasluša djelatnik banke koji je sudjelovao u obradi predmetnog kredita.

7.1. Uvidom u zaključeni Ugovor o kreditu nesporno je utvrđeno da je isti ugovor tužitelj zaključio kao fizička osoba i da mu je isti kredit odobren kao namjenski kredit. S obzirom na navedeno, stav je suda da tužitelju pripada pravo na pravnu zaštitu temeljem Zakona o zaštiti potrošača i to iz razloga jer njegovo svojstvo potrošača proizlazi iz samih odredbi zaključenog Ugovora o kreditu, iz kojeg je vidljivo da namjena istog kredita nije bila za nikakve poslovne, obrtničke ili druge namjene.

8. Prema odredbi čl. 81 st. 1. ZZP/03 propisano je da se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo, smatra nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Prema stavku 2. navedenog članka smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako je riječ o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca. Nadalje prema stavku 4. istog članka, ako trgovac tvrdi da se u pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed formuliranom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati. Prilikom ocjene je li određena ugovorna odredba poštena, uzimat će se u obzir narav predmeta ugovora, sve okolnosti prije ili prilikom sklapanja ugovora te ostale ugovorne odredbe, kao i neki drugi ugovor koji u odnosu na ugovor koji se ocjenjuje predstavlja glavni ugovor, sve sukladno odredbi čl. čl. 83. ZZP/03. Odredbom čl. 87. st. 1. i 2. ZZP/03 propisano je da je nepoštena ugovorna odredba ništavna time da ništavost pojedine odredbe ugovora ne povlači ništavost samog ugovora ako on može opstati bez ništavne odredbe.

8.1. Međutim, iako je riječ o ugovornoj odredbi koja je jasno i razumljivo sastavljena jer omogućuje tužitelju da u trenutku sklapanja ugovora precizno ocijeni visinu te naknade, a time i ekonomske učinke ugovaranja takve odredbe, sama činjenica da je riječ o transparentnoj odredbi ne znači ujedno da je odredba poštena.

8.2. Člankom 84. ZZP/03 propisano je da nije dopušteno ocjenjivati jesu li ugovorne odredbe o predmetu ugovora i primjerenosti cijene nepoštene ako su te odredbe jasne, lako razumljive i lako uočljive. Stoga nadzor nepoštenosti može biti ograničen u skladu s navedenim čl. 84. ZZP/03 samo ako se odredba kojom se od potrošača zahtijeva plaćanje naknade za obradu i odobrenje kredita odnosi na neku od dviju u tom članku navedenih kategorija.

8.3. Uzimajući u obzir prirodu predmetnog Ugovora te njegov pravni i činjenični kontekst, kao i činjenici da je riječ o obvezi koja se plaća prilikom prvoga korištenja, prema pravnom shvaćanju ovog suda nije riječ o odredbi koja utvrđuje bitnu činidbu korisnika kredita, niti je riječ o elementu ugovora o kreditu koji definira bit tog ugovornog odnosa.

8.4. Osim toga, odredbu članka 84. ZZP/03 valja tumačiti na način da se druga kategorija odredbi čija se eventualno nepoštena priroda ne može ocijeniti („cijena“) odnosi samo na primjerenost predviđene cijene ili naknade i usluge ili robe koju treba zauzvrat isporučiti, a razlog za to izuzimanje leži u činjenici da ne postoji nikakva tablica ili pravni kriterij koji bi mogli dati okvir i smjer provjeri te primjerenosti.

8.5. Ugovorne odredbe o naknadi koju potrošač duguje davatelju kredita ili koje utječu na stvarnu cijenu koju potrošač mora potonjem platiti stoga načelno nisu obuhvaćene tom drugom kategorijom odredbi, osim u pogledu pitanja je li iznos ugovorom utanačene naknade ili cijene u skladu s uslugom koju je tuženi kreditor zauzvrat pružio. Međutim, u ovom se predmetu navodna nepoštenost odredbi o naknadi za obradu i odobrenje kredita ne tiče odnosa između iznosa naknade za obradu i odobrenje kredita te zauzvrat pruženih usluga.

8.6. Imajući na umu navedeno, odredba čl. 6. predmetnog Ugovora o kreditu nije izuzeta iz ocjene poštenosti.

8.7. U okviru te ocjene, potrebno je, u skladu s člankom 81. stavkom 1. ZZP/03 ispitati moguće nepoštovanje načela savjesnosti i poštenja i postojanje eventualne značajne neravnoteže na štetu potrošača.

8.8. Prilikom ocjene je li sporna ugovorna odredba poštena, sud je uz primjenu članka 83. ZZP/03 uzeo u obzir narav usluge na koju se ugovor odnosi (predmet ugovora) u vrijeme kad je ugovor sklopljen, sve popratne okolnosti prije i prilikom sklapanja ugovora i sve ostale odredbe tog ugovora.

8.9. Kada je riječ o pitanju je li poštovano načelo savjesnosti i poštenja iz članka 81. stavak 1. ZZP/03, odlučno je ocijeniti bi li tuženik, pod uvjetom da je na pošten i pravedan način poslovao s tužiteljem, mogao razumno očekivati da bi tužitelj prihvatio takvu ugovornu odredbu da se o njoj pojedinačno pregovaralo. Imajući na umu da ugovorna odredba čl. 6 ne sadrži nikakvih podataka o stvarno pruženim uslugama i nastalim troškovima na koje se ona odnosi, a posebice imajući na umu da je iznos naknade tužitelju naplaćen jednokratno, da je iznos naknade umanjen od iznosa kredita i to na dan plasiranja kredita, ne može se zaključiti da je tuženik mogao razumno očekivati da bi tužitelj pristao na tu odredbu u pojedinačnim pregovorima. Naime, značajna neravnoteža može proizlaziti iz same činjenice da dovoljno ozbiljno oštećuje pravni položaj u koji je na temelju primjenjivih zakonskih odredbi stavljen potrošač kao stranka predmetnog ugovora u obliku nametanja dodatne obveze koja nije predviđena dispozitivnim zakonskim pravilima.

8.10. Odredbe članaka 1021. do 1024. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23 dalje: ZOO) ne predviđaju plaćanje naknade za obradu i odobrenje kredita, a takva obveza nije previđena niti tada važećim Zakonom o bankama. Drugim riječima, iako nije bilo zabranjeno niti na drugi način ograničeno, ugovaranje odredbe o naknadi za obradu i odobrenje kredita nepovoljno je utjecalo na pravni položaj tužitelja kao potrošača u odnosu na onaj položaj koji je bio predviđen u dispozitivnom nacionalnom pravu.

8.11. U skladu s člankom 59. točkom 3. ZZP/03 ugovor o potrošačkom zajmu mora sadržavati poglavito odredbu o troškovima koji se u vrijeme sklapanja ugovora naplaćuju te pretpostavkama pod kojima se ti troškovi mogu promijeniti.

8.12. Nije sporno da Ugovor ne sadrži konkretan opis troškova niti usluga koji se plaćanjem sporne naknade naplaćuju u vrijeme sklapanja ugovora, a prema shvaćanju ovog suda ti troškovi i usluge koje se pružaju u zamjenu za spornu naknadu nisu samorazumljivi.

8.13. Imajući u vidu zakonsku obvezu tuženika iz članka 59. točke 3. ZZP/03 i činjenicu da nije riječ o samorazumljivim troškovima, očito je da je tuženik na tužitelja člankom 6. Ugovora o kreditu prenio obvezu plaćanja naknade i troškova koji ne odgovaraju stvarno pruženim uslugama ili troškovima. Navedena ugovorna obveza koja ima učinak da je tuženik de facto oslobođen obveze iz članka 59. točke 3. ZZP/03 dokazivati da su prije isplate kredita stvarno nastali troškovi i stvarno pružene usluge u visini od 1,50 % njegove visine, utječe, prema stajalištu ovog suda, na pravni položaj

tužitelja i stvara na njegovu štetu značajnu neravnotežu u suprotnosti sa zahtjevom dobre vjere jer tuženik nije dokazao da ta naknada odgovara stvarno pruženim uslugama i nastalim troškovima. (tako i Županijski sud u Zagrebu, broj GŽ-1535/2023 od 18. travnja 2023.g.)

9. Nadalje, provedenim dokaznim postupkom sud je utvrdio da tužitelj kao korisnik kredita s tuženikom kao kreditorom nije posebno pojedinačno pregovarao o ugovornoj odredbi iz čl. 6 Ugovora, budući da je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane tuženika, a tužitelj kao korisnik kredita nije imao utjecaja na njezin sadržaj, što je prouzročilo značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužitelja, te kroz to povredu odredaba Direktive Vijeća 93/13 EEZ o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima. Naime, ugovorna odredba po kojoj je predviđena ulazna naknada za obradu kredita je nepoštena jer se o njoj nije posebno unaprijed pregovaralo i tužitelj kao korisnik kredita nije mogao utjecati na sadržaj te ugovorne odredbe što je prouzročilo značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, pa je kao takva ništetna u smislu odredbe članka 102. u svezi s člankom 96. Zakona o zaštiti potrošača, pa je stoga sud odlučio kao pod točkom I i II. izreke presude.

10. Člankom 6. predmetnog Ugovora o kreditu ugovorena je naknada u visini od 1,50 % od iznosa kredita, a naplaćuje se jednokratno odmah po potpisu Ugovora. Ukupan iznos ulazne naknade prema odredbama iz čl. 6. predmetnog Ugovora o kreditu utvrđen je u visini od 1,50 % na odobreni iznos kredita (10.000,00 EUR), na dan plaćanja naknade 07.08.2004. godine, u iznosu od 146,83 eura, što tuženik niti ne spori.

11. Prema odredbi čl. 1111. st. 1. ZOO-a kad dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga, odnosno, ako to nije moguće, naknaditi vrijednost postignute koristi, a prema odredbi čl. 1115. ZOO-a kad se vraća ono što je stečeno bez osnove, moraju se vratiti plodovi i platiti zatezne kamate, ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva. Dakle, prema naprijed citiranim odredbama kad se radi o stjecanju bez valjane pravne osnove, a to u ovom slučaju jeste, s obzirom da je po osnovi ništetna točka 5. Ugovora, tuženik je dužan stečeno s pripadajućim kamatama vratiti, temeljem čl. 215. ZOO, od dana stjecanja, a kako se u konkretnom slučaju primjenjuje opći zastarni rok iz čl. 225. ZOO (5 godina).

12. Prigovor zastare nije osnovan. Naime, prema pravnom shvaćanju sjednice Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održane 30. siječnja 2020. (Su-IV-47/2020-2) zastarni rok kao posljedica utvrđenja ništetnosti ugovora počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora. Imajući u vidu da odluka točke I ove presude još nije pravomoćna pa nije počeo niti teći petogodišnji zastarni rok, neosnovano tuženik tvrdi da je zahtjev za isplatu utuženog novčanog iznosa zastario.

13. Imajući u vidu sve naprijed izloženo ovaj sud je donio odluku kao u izreci ove presude.

14. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi članka 154. stavak 1 i članku 155. Zakona o parničnom postupku te je sukladno označenoj VPS i važećoj Odvjetničkoj tarifi tužitelju za poduzete radnje zastupanja po punomoćniku odvjetniku priznat trošak u ukupnom iznosu od 286,64 eura. Odobreni trošak odnosi se na radnje zastupanja po punomoćniku odvjetniku i to za: sastav tužbe = 25 bodova (Tbr. 7 toč. 1 OT), sastav obrazloženog podneska = 25 bodova, zastupanje na dva ročišta = 25 bodova svako (Tbr. 9. toč. 1 OT), koje radnje ukupno nose 100 bodova što pomnoženo sa vrijednošću boda od 2,00 EUR-a, iznosi 200,00 eura, a uz PDV u iznosu od 50,00 eura, i troškove sudskih pristojbi, u iznosu od 6,64 eura na tužbu i 30,00 eura na presudu, daje ukupan trošak od 286,64 eura.

14.1. Na dosuđeni iznos parničnog troška, sud je tužitelju priznao zateznu kamatu od dana donošenja ove presude po osnovi odredbe članka 30. stavak 2 Ovršnog zakona.

15. Tužitelj je odbijen sa zahtjevom za naknadu troškova ovog postupka preko dosuđenog iznosa od 286,64 eura, jer mu je trošak određen sukladno utvrđenoj vrijednosti predmeta spora od 146,83 eura, a ne 646,00 eura, te mu je u cijelosti odbijen trošak sastava zahtjeva za isplatom budući spisu takav zahtjev ne prileži, kao i trošak pristupa ročištu za objavu presude budući istom nije pristupio.

Slijedom svega navedenog, odlučeno je kao u dispozitivu presude

U Vinkovcima, 5.listopada 2026. godine.

Sudac
Ivana Božić Piščak

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 15 dana. Žalba se podnosi u pisanom obliku putem ovoga suda u četiri primjerka, a o žalbi odlučuje Županijski sud.

Stranci koja je pristupila ročištu radi uručenja presude rok za žalbu teče od dana kada je ročište održano. Stranci koja nije pristupila ročištu radi uručenja presude, a uredno je obaviještena o ročištu, rok za žalbu teče od dana kada je ročište održano.

Stranci koja nije pristupila ročištu radi uručenja presude, a nije uredno obaviještena o ročištu, rok za žalbu teče od dana dostave prijepisa presude.

Dostaviti:

1. tužitelj po punomoćniku Marku Cvrković, odv. iz OD Cvrković i partneri d.o.o. u Vukovaru
2. tuženik po punomoćniku Iris Šanjug, odv. u OD Ćurković i Šanjug d.o.o., u Zagrebu

Broj zapisa: **9-3088e-27723**

Kontrolni broj: **09e9b-36c20-b2948**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Vinkovcima** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.